

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шраменко Наталії Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 388 Цивільного процесуального кодексу України, статей 64, 65 Житлового кодексу Української РСР

м. К и ї в
17 лютого 2020 року
№ 31-1(II)/2020

Справа № 3-12/2020(18/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шраменко Наталії Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 388 Цивільного процесуального кодексу України, статей 64, 65 Житлового кодексу Української РСР.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася Шраменко Н.О. із клопотанням визнати таким, що не відповідає пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційним), положення статті 388 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) та такими, що не відповідають частині першій статті 33, частині першій статті 47 Конституції України (є неконституційними), положення статей 64, 65 Житлового кодексу Української РСР (далі – Житловий кодекс).

Згідно з положенням статті 388 Кодексу судом касаційної інстанції у цивільних справах є Верховний Суд.

Положеннями статті 64 Житлового кодексу встановлено: „Члени сім’ї наймача, які проживають разом з ним, користуються нарівні з наймачем усіма правами і несуть усі обов’язки, що випливають з договору найму жилого приміщення. Повнолітні члени сім’ї несуть солідарну з наймачем майнову відповідальність за зобов’язаннями, що випливають із зазначеного договору.

До членів сім’ї наймача належать дружина наймача, їх діти і батьки. Членами сім’ї наймача може бути визнано й інших осіб, якщо вони постійно проживають разом з наймачем і ведуть з ним спільне господарство.

Якщо особи, зазначені в частині другій цієї статті, перестали бути членами сім’ї наймача, але продовжують проживати в займаному жилу приміщенні, вони мають такі ж права і обов’язки, як наймач та члени його сім’ї“.

Відповідно до положень статті 65 Житлового кодексу: „Наймач вправі в установленому порядку за письмовою згодою всіх членів сім’ї, які проживають разом з ним, вселити в займане ним жиле приміщення свою дружину, дітей, батьків, а також інших осіб. На вселення до батьків їх неповнолітніх дітей зазначеної згоди не потрібно.

Особи, що вселилися в жиле приміщення як члени сім’ї наймача, набувають рівного з іншими членами сім’ї права користування жилим

приміщенням, якщо при вселенні між цими особами, наймачем та членами його сім'ї, які проживають з ним, не було іншої угоди про порядок користування жилим приміщенням“.

Із матеріалів справи вбачається, що Шраменко Н.О. звернулася до Солом'янського районного суду міста Києва з позовом про визнання (замість чоловіка, який помер 9 жовтня 2013 року) права користування жилим приміщенням (як наймач за раніше укладеним договором найму жилого приміщення).

Зазначений суд рішенням від 15 листопада 2016 року позов Шраменко Н.О. задовольнив, але Апеляційний суд міста Києва рішенням від 17 січня 2017 року вказане рішення скасував та ухвалив нове, у якому відмовив Шраменко Н.О. у визнанні права користування жилим приміщенням.

Не погодившись із таким рішенням суду, Шраменко Н.О. подала касаційну скаргу. Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 4 вересня 2019 року її касаційну скаргу залишив без задоволення, а рішення Апеляційного суду міста Києва від 17 січня 2017 року – без змін.

Авторка клопотання вважає, що положення статті 388 Кодексу порушує її „право на забезпечення касаційного оскарження судового рішення“, оскільки касаційну скаргу в її справі „розглянуто органом, порядок утворення якого суперечить чинному законодавству України“.

На думку Шраменко Н.О., застосування Верховним Судом у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду оспорюваних положень Житлового кодексу звузило її право вільного вибору місця проживання.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Остаточним судовим рішенням у справі Шраменко Н.О. є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 4 вересня 2019 року.

Конституційна скарга Шраменко Н.О. надійшла до Секретаріату Конституційного Суду України 16 січня 2020 року, тобто строк її подання пропущено.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Шраменко Н.О. не дотримала вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а її конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шраменко Наталії Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 388 Цивільного

процесуального кодексу України, статей 64, 65 Житлового кодексу Української РСР на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**